

uitgekamd

jaargang 5, nr 9 • november 2004 • maandelijks tijdschrift (niet in juli-augustus)

*Hoe de mensen van
Wezembeek-Oppem de
Tweede Wereldoorlog
overleefden*

*Biergarten, typisch
Duits café*

*Jeugdhuis Merlijn
viert 35 jaar*

*Bluesstem Kathleen
Vandenhoudt in De
Kam, 26 november*

UIT DE GEMEENTE 2-4 Bewogen jaren / 5 Café Biergarten / 8 Katlijn vanuit de Verenigde Staten

VERENIGINGSNIEUWS 6-7 Jeugdhuis Merlijn / 9 BLOC - Vzw 'de Fourire' - De Morgenster - Davidsfonds / 15 Activiteitenkalender

DE KAM 10 Een gesprek met bluesstem Kathleen Vandenhoudt / 11 Programmatie / 16 Agenda

RAND-NIEUWS 12 Theater voor anderstaligen doet nieuwe tournee - Taalstages zijn een succes / 13 Verschillende nationaliteiten volgen taallessen - Informatieve website maakt Duitstaligen wegwijs in België - Op 't randje, vernieuwde jongerenkrant van 'de Rand'

BURENGERUCHT 14 De Bosuil Jezus-Eik - De Lijsterbes Kraainem

Bewogen jaren (1919-1963) (deel 6)

Duits bestuur, rantsoenering en zwarte markt

Vanaf 1 juni 1940 werd België bestuurd door een militaire bevelhebber, Alexander Von Falkenhausen. Deze Pruis was een fervent tegenstander van het naziregime en toonde zich een bekwame en gematigde bestuurder. Het feit dat hij graag in de Franstalige kringen van de Belgische adel vertoefde, zou een doorslaggevende rol spelen in twee belangrijke gebeurtenissen die zich in Wezembeek-Oppem afspeelden.

Ondanks de tanende machtspositie van het Duitse landleger bleef Von Falkenhausen toch nog tot juli 1944 op post en werd zijn militair bestuur pas dan door een Duits burgerlijk bestuur vervangen. Hij werd onder meer verdacht van medeplichtigheid aan de mislukte moordaanslag op Hitler door misnoegde Duitse hogere officieren.

Tijdens de afwezigheid van burgemeester Xavier de Grunne was eerste schepen Julien Verhoeven tot waarnemend burgemeester van Wezembeek-Oppem aangesteld. Op lokaal vlak had de burgemeester onder de Duitse bezetting normaliter een Ortscommandant als tegenspeler. In Wezembeek-Oppem was er echter geen plaatselijke Ortscommandant. Wel namen Duitse legerofficieren van de Ortscommandantur van Zaventem hun intrek op het buitengoed 'Fudji' van Baron Lambert en het aanpalend landgoed van baron de Withouck, de grote baas van het conservenconcern Marie Thumas. Ook de villa van Louis Van Goitsenhoven in de J.B. Overloopstraat kreeg nieuwe bewoners. In het landgoed van baron de Withouck, die naar Engeland was gevlucht, werd tevens een hersteloord voor hogere officieren, die van het front terugkwamen, ondergebracht. Achter het bos van het goed lag een grote open vlakte in de richting van Hoogvorst (grondgebied Tervuren), waar de Duitsers een landingsstrook voor een klein estafetevliegtuig van het type Fieseler Storch aanlegden (aldus Aimée Van Ingelgom). De volksjongens doopten dit vliegtuig 'de kickenpoot' (aldus Jos Vandermosten). In volle oorlog zouden twee Belgische amateur-vliegers erin slagen om, onder de neus van de Duitse bezetter, in volle verwoesting, veilig en wel naar andere oorden te ontkomen (aldus Emiel Desmet).

In tegenstelling tot de kastelen Braun de ter Meeren en kasteel Solvay in Sterrebeek, die door de bezetter gedurende de hele oorlogsperiode werden ingepalmd, bleven zowel het kasteel van de familie de Grunne in Oppem als het kasteel de Burbure in Wezembeek heel de oorlogstijd bewoond door hun rechtmatige eigenaars. Het kasteeldomein de Burbure werd, samen met de zaal achter het café 'Sint Pieter' aan de Sint-Pieterkerk, omwille van de gebrekkige verbindingsmogelijkheden in mei 1940 al na enkele dagen door de bezetter definitief verlaten. Na een felle brand in februari 1942 kwam het kasteel de Grunne omwille van de hierbij opgelopen schade volgens Duitse legerinspecteurs ook niet meer in aanmerking om er troepen in onder te brengen. Hoe dan ook, de Duitsers verbleven niet op het gemeentehuis (aldus E. Desmet). In 1941 kreeg de gemeenteraad verbod om nog te vergaderen en werd zijn bevoegdheid overgedragen aan het schepencollege. Bij besluit van de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken Romsée van 16 en 30 oktober 1942 werden Bernardus Octavus Van Landuyt en Martinus Clemens Vaes aangewezen om Julien Verhoeven en Aloïs Declerck te vervangen, die weigerden hun ambt van schepen verder uit te oefenen. B. Van Landuyt was de toenmalige postontvanger van Wezembeek-Oppem. Hij was getrouwd en had twee zonen. M. Vaes woonde in de Stokkelstraat (de Grunnelaan) en had een zoon, die oorlogscorrespondent was voor de Duitse bezetter. Schepen Vaes zou op 27 juli 1944 overlijden. Het ingevoerde ambt van burgemeester-ambtenaar sloot zogezegd 'elke vorm van dorpspolitiek' uit. Vele oorlogsburgemeesters waren VNV'ers (Vlaams Nationaal Verbond) of leden van 'De Vlag', twee collaborerende partijen, die aanstuur-

den op samenwerking met of aansluiting van de Belgische staat bij Duitsland. Hoewel de meningen over de persoon van de oorlogsburgemeester Van Landuyt uiteraard verdeeld waren, kon zijn optreden als vrij objectief en gematigd bestempeld worden.

Honger, rantsoenering en zwarte markt

Vanaf eind september 1940 ontstonden er toenemende bevoorradingsmoeilijkheden en werd voldoende voedsel vinden een permanente nachtmerrie. In het najaar van 1939 was in Wezembeek-Oppem al een steun- en ravitailleringcomité ten behoeve van de plaatselijke bevolking samengesteld. In de loop van de winter 1939-1940 werden aan alle inwoners rantsoeneringskaarten uitgedeeld, waarmee zij maandelijks bij het gemeentebestuur genummerde bladen met zegeltjes konden afhalen. Deze zegels vertegenwoordigden de rantsoenen waarop zij recht hadden. Deze vastgestelde levensrantsoenen beantwoordden echter geenszins aan het aantal calorieën dat elke normale persoon dagelijks nodig had. De rantsoenen werden trouwens steeds maar kleiner. Vanaf eind 1940 tot en met de winter van 1942-1943 was er een grote aardappelschaarste, en tijdens de hele oorlogsperiode een graanschaarste (vooral van broodgraan). Na elke graanoogst gingen de kinderen op de stekelige stoppelvelden de resterende korenaren 'lezen'.

De Wezembekenaar - zoals iedere Belg trouwens - legde qua voedselvoorziening een grote vindingrijkheid aan de dag en getuigde van een onuitputtelijke zelfredzaamheid. Terwijl het vleesrantsoen zienderogen slonk en het brood echt on eetbaar werd, werd de melk afgeroomd tot 'fluitjesmelk' en werd het bier door fluitjesbier (van 0,8 graden) en de koffie door

Estafettevliegtuig type Fieseler Storch.

Toelating om 's nachts buiten te komen.

malt (gebrande gerst) vervangen. Suiker was er meestal genoeg en zo kon er veel confituur gemaakt worden, terwijl eventuele voedseloverschotten in steriliseerpotten ingemaakt werden. Andere eetwaren zoals chocolade, rijst en tafelolie verdwenen uit de gewone handel en moesten op de zwarte markt en bij de smokkelaars gezocht worden. Voor één ei bijvoorbeeld betaalde men al gauw 15 fr. In Oppem zijn de escapades van broeder Georges voor de ravitaillering van het passionistenklooster legendarisch geworden. Op zijn fiets met een speciaal verstevigd kader reed hij naar de boeren van Vossem en Bertem, terwijl 'Louis de Ploeg' in Wezembeek vanuit zijn hiervoor drooggemaakte regenwaterput glibberig nekspek als ware goudklompjes verkocht. Hijzelf heeft nooit een varken gekweekt of geslacht.

Boeren deden gouden zaken

Tabak was van eigen Wezembeekse kweek en textiel en schoeisel stonden op de bon. De drang naar overleven en voedsel deed in de lente van 1941 iedereen naar de spade grijpen: het kleinste plekje grond in Wezembeek werd omgespit en gebruikt om aardappelen, graan en groenten te winnen. Mijn ouders konden twee percelen land van een Hollander, die in Brussel woonde, bewerken mits zij hem een deel van hun oogst afstonden. De percelen bevonden zich aan de Astridlaan in Kraainem ter hoogte van het Koningin Astrid-monument en aan de afsluiting van de hippodroom aan het Rot in Oppem.

Dergelijke velden werden regelmatig door hongerige personen bezocht met uitgetrokken aardappelkuilen, afgekapte klaver, gerooide bieten en verdwenen graangewas als resultaat. Bijgevolg werd in Wezembeek-Oppem door het schepencollege in juli 1941 een boerenwacht opgericht, die dergelijke diefstallen moest tegengaan. Toen de inzet van secretaris-generaal E. De Winter van het departement Landbouw en Bevoorrading tekort schoot, werd de Landbouw- en Voedingscorporatie ('De Corporatie') met een aan elke landbouwer opgelegd teeltplan opgericht. Hier kwam in Wezembeek weinig van in huis. De boeren werden integendeel tijdens de oorlog bemiddelde en benijde burgers met veel geld en met een nog grotere hebzucht. Ze werden door de band zelfs nog geloviger en vromer dan vroeger en "baden elke zondag in de hoogmis Christus van zijn kruis opdat de oorlog nog wat langer zou duren. Kwestie van nog wat meer geld van de overige hongerige zielen te kunnen binnenrijven". Of zoals historicus Henri Vannoppen het plastisch uitdrukt: "De oorlog is een gouden tijd voor de boeren en de hoeren".

De wonderbaarlijke visvangst

Ieder gezin had thuis wel ergens een plekje over om kippen, konijnen, een geit of een schaap en soms zelfs een varken in onder te brengen. Zo hadden mijn ouders in de tuin van hun sociale woning in de Hendrik Smetsstraat een stal opgetrokken, waarin een geit en twee schapen zaten.

Ze hadden ook enkele schrale kiekens, een loensende haan en op tijd en stond een paar sappige konijnen rondlopen. Onze rurale infrastructuur werd ten slotte aangevuld met twee katten, Stalin en Churchill genaamd. De stal was opgetrokken na deskundig advies en uitgebreid bezoek ter plaatse van Philippe de Burbure, kasteelheer van Wezembeek, die hierbij verwees naar bestaande modellen op landerijen in Roemenië, waar meerdere van zijn familieleden grootgrondbezitters waren. Het was voor de kasteelheer trouwens eens interessant om zonder argwaan met een ongevaarlijke autochtoon, die nogal fatsoenlijk Frans sprak, over dagelijkse dingen te kunnen babbelen. Het kot heeft het alleszins jaren uitgehouden. Uiteraard werd er veel aan sluikslachting gedaan en stierf menige sympathieke huisvriend een zachte dood in intieme kring op de keukentafel. Het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn verdeelde levertraan, ovomaltine en vitamine D onder de kinderen, terwijl de in 1940 opgerichte Winterhulp in Wezembeek af en toe soepbedelingen voor de minst bedeeden organiseerde. Eind 1941-voorjaar 1942 gebeurde dan het wonder. De Noordzee zat vol vis, meer bepaald haring. De wonderbaarlijke visvangst duurde tot begin 1943. Dit manna uit de zee werd onder de Belgische bevolking verdeeld, hoewel hier in Wezembeek weinig van te merken was. Een van de schaarse verdeelpunten van verse haring was bij Maurice 'Casta' Smets op het Velleken. Mijn moeder hield er alleszins een heerlijk

recept van opgelegde haring in azijn met stukjes ajuin en citroen aan over. Na 1943 raakte de aardappelcrisis voorlopig opgelost, ondanks het feit dat de plaag van de coloradokever weer opdook. De 'patatten' werden als 'complete maaltijd' bereid met een uitzonderlijk smakelijke ajuinsaus.

Wanneer er geen aardappelen waren, aten de mensen 'rutebaga' of 'rapeta', een soort zoete oranje-rode knollen, die normaal bestemd waren voor het vee.

Vermits wedstrijden met duiven, omwille van mogelijke spionagevluchten, door de bezetter verboden waren en deze gevleugelde vrienden zelfs niet meer mochten uitvliegen, eindigden ook deze beestjes in de kookpot. Iedereen werd 'mager en gezond'. Dat wil zeggen: geen overgewicht, weinig hartziekten (tenzij van het schrikken bij de bombardementen), wel veel maagzweren en verontrustende tekenen van tuberculose. Wie de prijzen op de zwarte markt niet kon betalen, leed honger.

Tijdens de winter 1942-1943 heerste er een echte koudegolf. Zelfs de twee vijvers van het domein de Burbure bleven wekenlang dichtgevroren, terwijl de verkleumde mensen gekleed in bed kropen. Bij gebrek aan kolen, werden schlam (vochtig gemaakt steenkoolgruis) en cokes (eierkolen) gestookt, terwijl overal hout werd afgezaagd en gestolen. Philippe de Burbure verleende aan zijn "cher ami" Louis Spreutels de hoogst uitzonderlijke en schriftelijke toelating om op zijn domein alle stronken van afgezaagde beukenbomen uit te graven en in spaanders te hakken. Deze laatste verdween dan ook met de eerste kille lentestralen regelmatig in het de Burbure-bos, waar hij in passende werkkledij - een zedig zwempak met bretellen - urenlang aan de slag ging. In werkelijkheid werden vele bomen in het de Burbure-bos tijdens de oorlog neergelegd, met of zonder toelating.

Michel Spreutels

DOKTERS VAN WACHT

van 01/11 7u tot 02/11 7u

Dr. P. Van Mulders
Vredeplein 2A
1950 Kraainem
02 720 10 51

06/11

Dr. Delcourt
Hebronlaan 100
1950 Kraainem
02 725 83 93

07/11

Dr. Walraet
Pachthofdreef 36
1970 Wezembeek-Oppem
02 784 20 40

van 10/11 19u tot 12/11 7u

Dr. Dieu
Kon. Astidlaan 170A
1950 Kraainem
02 731 66 62

13/11

Dr. Ch. De Ruyck
Pleinlaan 57
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 55 99

14/11

Dr. Pas
De Burburelaan 38
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 30 30

20/11

Dr. Delhez
Mechelsesteenweg 48
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 42 24

21/11

Dr. Peckel
Hippodroomlaan 114
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 91 57

27/11

Dr. Mortier
Vosberg 22
1970 Wezembeek-Oppem
02 721 01 84

28/11

Dr. Panneels
Wijngaardlaan 19
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 40 73

04/12

Dr. S. Van Mulders
Vredeplein 2A
1950 Kraainem
02 720 10 51

05/12

Dr. Gobbers
't Veldeke 2
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 16 00

APOTHEKERS VAN WACHT

05/11

Apotheek Lejeune
Waalsebaan 62
3080 Tervuren
02 767 44 32

12/11

Apotheek Peeters
L. Marcellisstraat 126
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 32 68

19/11

Apotheek Boone
Jezus-Eiklaan 2
3080 Tervuren
02 767 44 86

26/11

Apotheek Desmet-Schoonejans
Mechelsesteenweg 157
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 04 76

03/12

Apotheek Poot
Koningin Astridlaan 272
1950 Kraainem
02 731 06 06

10/12

Apotheek Lievens
Brusselsesteenweg 77
3080 Tervuren
02 767 34 15

'Biergarten' maakt het heffen van bier tot kunst

Tournee Generale door Wezembeek-Oppem (5)

Lange biertafels en zitbanken, blauwwit geblokte servetten, lampions en lantaarns, een bierhut en grote glazen schuimend bier. Nee, dit is niet Beieren, maar wel een stukje Duitsland in Wezembeek-Oppem. Onze bierdrinkers van de redactie hielden een sterke arm over aan hun bezoek aan de 'Biergarten'.

hun onderdak. In het deel van het gebouw dat vroeger het restaurant Green Apple of de toonzaal van Duitse keukens was, huist sinds een viertal jaren een Duits restaurant met taverne: de 'Biergarten'.

Eigenaar Gunter Böhm, die overigens voortreffelijk Nederlands spreekt, is afkomstig uit Stuttgart. Hij begon zijn carrière in België als wijnhandelaar. Sinds anderhalf jaar baat hij deze Duitse zaak uit. Daarnaast heeft hij de handen vol met zijn cateringzaak 'Schinderhannes'. Hij verzorgt regelmatig recepties en maaltijden voor de Duitse ambassade of voor de vertegenwoordiging van de Duitse Länder bij de Europese Commissie. Ook particulieren doen een beroep op hem.

In de nabijheid van de Duitse school, aan de Lange Eikstraat, bevindt zich een aaneengesloten complex lage gebouwen. Het is het Deutschsprachiges Zentrum Brüssel. Een immo- en verzekeringskantoor, een verhuisfirma en de Volkshochschule (vormingscentrum) Kubi hebben er

Minimum een halve liter

In de 'Biergarten' kan je terecht voor echt Duits bier, vroeger van de Scherdel Privatbrauerei, sinds kort van Weihenstephan, de staatsbrouwerij die eigendom is van de Freistaat Bayern. Er is voor elk wat wils: Pils, Helles en Hefeweizen van het vat, Dunkel, Kristalweizen en Doppelbock van de fles. Daarenboven zijn er nog die typische mengdrankjes. Radler is een combinatie van Sprite en Helles en in Rusland vind je Sprite en Weissbier. Overigens, Duits bier drink je minder koel dan Belgisch bier. De Duitsers beweren dat je zo nog meer smaak kan waarnemen. Ook blijft het bier daardoor langer goed in het glas. Halve-literglazen zijn in de 'Biergarten' de gangbare norm. Verder nog wat Duitse wijnen, een sekt of schuimwijn en enkele 'spirituosen' als Obster en Weizenkorn.

Natuurlijk wordt er ook Duitse kost geserveerd. Worsten uit Nürnberg, München of Thüringen, Sauerkraut of Kartoffelsalat, de onvermijdelijke Leberkäse en de onvolprezen Schnitzels. De producten worden uit Duitsland geïmporteerd en hier eventueel verder afgewerkt, zoals de schnitzels, waarvan enkel het vlees wordt

ingevoerd. De plaatselijke kok doet de afwerking: het 'kloppen' en paneren van het vlees. Het restaurant heeft ook een afspraak met de Duitse bakkerij op het Sint-Pietersplein, die speciaal brood bakt. De Bretzels daarentegen worden iedere avond in de keuken van het restaurant zelf gebakken. Ze moeten immers ovenvers geserveerd kunnen worden.

Enig in ons land

De 'Biergarten' is iedere dag open vanaf 17u. Volgens Gunter is er geen publiek voor zijn zaak in de loop van de dag. Er zijn onvoldoende kantoren in de buurt om overdag klanten te leveren en het publiek dat de zaak frequenteert, werkt meestal overdag. Dat publiek is overwegend internationaal met zo'n 60% Duitsers. Maar ook de mensen uit de buurt beginnen stilaan de weg te kennen. Toch is het niet altijd evident. Buitenlanders die hier voor internationale organisaties komen werken, blijven vaak maar enkele jaren. En dan is het belangrijk dat de vertrekkers via mond-aan-mond reclame de zaak aanprijzen. Het café aan de Lange Eikstraat is de eerste en voorlopig ook de enige Beierse Biergarten in België. Wat is er in de zomer zo specifiek aan een Biergarten? De klanten zitten op houten banken aan lange tafels, wat de communicatie en in onze context ook de integratie bevordert. Er is een 'bierhut', waar je de dranken zelf moet gaan afhalen en het eten bestellen, dat wel wordt geserveerd aan tafel. In de winter zijn de meer dan 300 plaatsen buiten echter niet beschikbaar, maar dan kan je binnen terecht voor dezelfde spijzen en dranken. Tot slot nog een tip. In Beieren, waar meestal literglazen gebruikt worden, betaalt ieder voor zich. Een 'tournee générale' zoals wij die kennen, is niet gebruikelijk. Prosit!

Jan Pollaris

Integratie aan de toog en op de dansvloer

Een gesprek met vier voorzitters van het jarige Jeugdhuis Merlijn

Het begon met een fuif in de chirolokalen Berkenheem 35 jaar geleden. Vandaag is Jeugdhuis Merlijn een begrip voor heel wat jongeren uit Wezembeek-Oppem. Niet alleen de Vlaamse jeugd vindt de weg naar de Kerkhofstraat, ook steeds meer anderstalige jongeren zakken op vrijdagavond naar het jeugdhuis af. "Het is beter dat ze naar hier komen dan dat ze een eigen centrum oprichten", vindt voorzitter Frank Vandendael. "Vlaams, Frans, Duits, Engels, dit is integratie aan de bar of op de dansvloer. Kom dat zien." Een gesprek met drie gewezen en één huidige voorzitter.

Weinig jeugdhuisen kunnen rekenen op een infrastructuur zoals Jeugdhuis Merlijn. Het pand in de Kerkhofstraat is ruim, afgelegen, modern en in goede staat. We treffen er vier voorzitters aan de toog. Luc Caluwaerts was voorzitter van 1972 tot 1982; Luc Grauls waarnemend voorzitter van 1990 tot 1993. Rudy Deschryvere leidde de zaak van 1994 tot 1999 en Frank Vandendael houdt het roer de sinds vijf jaar in handen.

"De allereerste voorzitter was René Elias", weet Luc Caluwaerts. "De man is intussen overleden. Jeugdhuis Merlijn is in 1969 gestart met een T-Dansant in Berkenheem, de chirolokalen. Alles begon onder de naam 'Karnak'. Pas in 1973 veranderde die in Merlijn. Het was de tijd van de jeugdhuisen. De vrijgevochten jeugd die zich niet bij de chiro of de scouts thuis voelde,

wilde ook een plaats. Ook in Wezembeek-Oppem. Toen was er ook al een Franstalig jeugdhuis, het Maison des Jeunes. Het stak onze ogen uit dat die jongeren een mooi lokaal hadden in de Termerenlaan. Dat wilden wij ook."

Een jaar na de oprichting kregen de Vlaamse jongeren van de gemeente onderdak in 't Hoeveke. Dat is het pand aan de Franstalige kleuterschool dat nu wordt omgebouwd tot een cultureel centrum. In 1972 verhuisde het jeugdhuis naar de Beekstraat 16. Luc Caluwaerts: "Waarom? Dat herinner ik me niet. Misschien wilde de gemeente daar toen al de school onderbrengen. In de Beekstraat zaten we in een gewoon rijhuis. Nu is het afgebroken en staat er een villa op die plaats." Ook in de beginjaren voelde de gewezen voorzitter al druk vanuit Franstalige kant.

"Druk is er altijd geweest. Ik zat in die periode ook in de cultuurraad en was voorzitter van de jeugdraad. De enkele Franstalige verenigingen kregen toen samen evenveel subsidies als de veertig Nederlandstalige verenigingen. Ons deel van de koek was dus veel kleiner." Het pand aan de Beekstraat was niet ideaal voor een jeugdhuis. De gemeente bouwde een nieuw onderkomen aan de Kerkhofstraat. "We voerden een felle strijd voor dit nieuwe gebouw", herinnert Luc Grauls zich. "Het ging tussen ons en de harmonie. De gemeente was wel aan het bouwen, maar wist nog niet wie het pand uiteindelijk zou krijgen. We hadden het gevoel dat we tegen elkaar werden uitgespeeld. We hebben toen actie gevoerd en de kranten aangeschreven. Uiteindelijk kregen wij het gebouw ter beschikking.

Frank Vandendael: "Vaak spreekt de helft van de jongeren op vrijdagavond een andere taal dan het Nederlands."

V.l.n.r.: Luc Caluwaerts, Luc Grauls, Rudy Deschryvere en Frank Vandendael.

Het jeugdhuis had toen een 120-tal leden." In december 1991 verhuisde Merlijn naar de nieuwe locatie.

De helft is anderstalig

De laatste jaren onderging het jeugdhuis een onvermijdelijke evolutie. "Vaak spreekt de helft van de jongeren op vrijdagavond een andere taal dan het Nederlands", stelt huidig voorzitter Frank Vandendael vast. "Frans, Duits, Engels. De Duitse school is hier vlakbij en we liggen in een residentiële wijk. Dan is het logisch dat ook anderstalige jongeren het jeugdhuis opzoeken. Zij willen net als alle andere jongeren ergens samenkomen. Bij ons mag iedereen binnen, het maakt niet uit welke taal iemand spreekt. Zo lang ze hun pinten maar in het Nederlands bestellen (lacht). Het is beter dat ze naar hier komen dan dat ze een eigen centrum oprichten. Dit is echte integratie aan de toeg of op de dansvloer."

De samenwerking met het Franstalige gemeentebestuur is niet bepaald hartelijk te noemen. "We krijgen dit gebouw ter beschikking en via het jeugdwerkbeleidsplan kunnen we op subsidies rekenen. Maar voorts laten ze ons met rust en wij hen. Ik vind dat niet erg. Er is altijd wat achterdocht van hun kant. Jongeren, weet je, en dan nog wel Vlaamse! Twee jaar geleden wilde het gemeentebestuur de straatnaam veranderen van Kerkhofstraat in Driedolfijnenstraat. We hebben daar als jeugdhuis fel tegen gereageerd. We zijn er zelfs mee op televisie geweest. Door de botsingen met het gemeentebestuur kregen we meer contact met de burgemeester. We hebben toen de kans gekregen om hem uit te leggen waarmee we bezig zijn. Hij is op dit ogenblik diegene van het gemeentebestuur waar ik het beste contact mee heb. Dat zegt genoeg", aldus Frank Vandendael.

Op zoek naar jongeren

De toevloed van anderstalige jongeren en bewoners in Wezembeek-Oppem heeft voor Merlijn ook een negatieve kant. Voorzitter Frank ziet deze tendens niet rooskleurig in. "Als er van hogerhand niets gebeurt om de Nederlandstalige jongeren in de gemeente te houden, is er binnen vijf tot tien jaar geen jeugd meer om het jeugdhuis open te houden." Oud-voorzitter Rudy Deschryvere relativeert. "Toen ik voorzitter werd, was het een heel slechte periode. Op vrijdagavond waren er misschien vijf of zes jongeren. Toen ik stopte als voorzitter waren er dat zeker honderd. Daar ben ik fier op. De juiste sfeer scheppen, is belangrijk. Jongeren moeten zich goed voelen. Er moeten leuke activiteiten zijn en dan komen ze wel. De taal is voor ons nooit een prioriteit geweest, ook al is de werking uitsluitend in het Nederlands. We zijn met jongeren bezig. Dat is het belangrijkste. Jeugd is jeugd, ongeacht hun taal of land van herkomst." Jeugdhuis Merlijn zit inderdaad niet stil en heeft een 120-tal leden. Over de jaren heen zijn er heel wat verenigingen opgericht in de schoot van het jeugdhuis, zoals toneel, dans, voetbal, slotracen. Dat laatste is een indoorwedstrijd met miniatuursportwagens. Merlijn organiseerde in oktober al voor de zevende keer het Europees kampioenschap van deze niet-alledaagse 'sport'. Wie meer van muziek houdt, is welkom op zaterdag 20 november. Dan viert Merlijn zijn 35-jarig bestaan met een optreden van The Magical Flying Thunderbirds. Zeer de moeite als je het mij vraagt.

Bart Claes

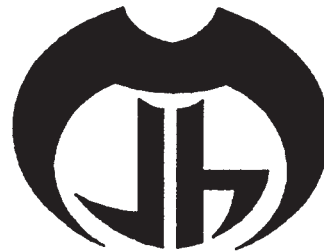
Jeugdhuis Merlijn 35 jaar Zaterdag 20 november THE MAGICAL FLYING THUNDERBIRDS Discobar II bop

Deuren: 21u

Optreden: 23u

Tickets: 8 euro (kassa), 5 euro (vvk)

www.merlijn.be, 02 731 43 31

JEUGDHUIS MERLIJN
Kerkhofstraat 54
1970 Wezembeek-Oppem

ZOEKT
VRIJWILLIGERS (M/V)

Wil je ook eens achter de toeg staan i.p.v. aan de toeg te hangen? Ben je ondernemend en heb je geen schrik om de handen uit de mouwen te steken? Ben je minstens 16 jaar? Dan heeft Jeugdhuis Merlijn de perfecte uitdaging voor jou! Wij zijn op zoek naar supergemotiveerde barkeepers. Jongen of meisje, wat maakt het uit!

Interesse?

www.merlijn.be

0475 73 28 44 (Frank – na 18u)

Of kom gewoon eens langs...

Wij zijn elke woensdag- en vrijdagavond open!

Aanpassen aan de nieuwe school

Katlijn Pollaris, uitwisselingsstudent vanuit Leon, Verenigde Staten

Een week vóór de eerste schooldag op 26 augustus, kwam ik voor het eerst in contact met mijn 'nieuwe' school. Mijn uitwisselingsmaatje Shoko en ik besloten lid te worden van de volleybalploeg van de school. De trainingen waren al begonnen, maar het was geen probleem om aan te sluiten bij het team omdat er niet onmiddellijk wedstrijden op het programma stonden. We zullen de volgende maanden elke dag na schooltijd twee uur training krijgen. Hiermee heb ik mijn dagelijkse portie sport als compensatie voor de hamburgers en ander Amerikaanse fast food. We besloten ons ook aan te sluiten bij het vlaggenkorps van de school. Samen met negen andere meisjes vormen we een groep die op de muziek van de High Schoolband allerlei bewegingen maken met vlaggen. We treden op tijdens de wedstrijden van de school, zowel vóór de wedstrijd om het publiek op te warmen als gedurende half time. Meestal gebeurt dit tijdens de wedstrijden van het enorm populaire 'American Football', wat meer weg heeft van rugby dan van het voetbalspel dat wij kennen.

High School

De voorlaatste week van augustus schreven we ons in de school CDHS of de Central Decatur High School in Leon in. In een High School zitten leerlingen tussen 15 en 18 jaar; eigenlijk de hoogste vier jaren van onze middelbare school. 'Decatur' is de naam van het district waarin mijn verblijfplaats Leon ligt. In de States is er geen vrije schoolkeuze; alle kinderen van het schooldistrict zijn verplicht naar de school van dat district te gaan, tenzij je zou kiezen voor het bijna onbetaalbare privé-onderwijs. Dit betekent dat sommige medeleerlingen van ver buiten Leon komen, vaak met die typisch Amerikaanse gele schoolbus die je in films ziet. Maar... een aantal medeleerlingen komt ook met de eigen auto. Je mag hier al vanaf je zestiende met de auto rijden; vanaf vijftien jaar kan je een 'schoolrijbewijs' halen, waarmee je enkel de weg tussen thuis en school mag afleggen. De fietsenrekken van onze Vlaamse scholen ontbreken hier dan ook volledig. In de plaats daarvan een enorme oppervlakte aan parkeerplaatsen, zoals bij ons aan de supermarkten. Vermits de staat Iowa niet zo dicht bevolkt

is, zijn er in het schooldistrict ook niet zoveel kinderen. Daarom is mijn school redelijk klein: zo'n 700 leerlingen. Op onze inschrijvingsdag kregen we een rondleiding door de moderne gebouwen en leerden we de cijfercombinatie van onze 'locker', het kastje dat iedere leerling in de school toegewezen krijgt om zijn persoonlijke spullen in op te bergen. Wat heb ik daar in het begin mee gesukkeld! Ik kreeg dat kastje maar niet open. Na veel oefenen, is het gelukkig toch gelukt. Ik koos ervoor om de lessen Engels, Spaans, American History, Government, Algebra, Fotografie en Parenting (een soort opvoedkunde) te volgen. Zeven vakken is het maximum dat ik kon kiezen, omdat er iedere dag op hetzelfde uur hetzelfde vak wordt onderwezen. Wat het vakkenpakket betreft, verschilt een Amerikaanse school erg van wat ik gekend heb in het Heilig-Hartcollege. Eigenlijk kan je drie soorten vakken kiezen: vakken die voorbereiden op de universiteit, vakken waarmee je een job leert en vakken als sport, kunst, toneel. Je mag vrij kiezen, maar je moet wel in gedachten houden dat je later enkel kan verder studeren als je voldoende 'sterke' vakken hebt gevolgd en daarin uitstekende resultaten hebt behaald.

Aanpassen aan de Amerikaanse school

Zesentwintig augustus was de allereerste schooldag. Een beetje zenuwachtig, maar heel benieuwd, vertrok ik die morgen naar school. Een eerste dag is natuurlijk altijd speciaal, zeker in een nieuwe school met een andere taal en onbekende medeleerlingen, maar ik heb het overleefd. Meer zelfs: het viel reuze mee! Ondertussen zijn de eerste schoolweken voorbij en ben ik ook helemaal gewend aan het nieuwe systeem. Je leert heel wat nieuwe mensen kennen en over het algemeen is de houding van de Amerikaanse leerlingen zeer positief tegenover uitwisselingsstudenten. Ook op andere vlakken is de school hier zeer verschillend van de onze. Om 8u20 beginnen de lessen; ze duren tot 15u20. Je kan in de school ontbijten, wat veel leerlingen doen. De voetballers hebben er voor de eerste les al een uur gewichtheffen op zitten. Elke les duurt 45 minuten; daarna gaat de bel en heb je drie minuten om naar de volgende les te gaan,

waarna de bel opnieuw belt om aan te geven dat je in de volgende les moet aanwezig zijn. Niemand loopt in de schoolgebouwen rond met een boekentas. Iedereen heeft zijn locker waar al je boeken inzitten. Dat is heel gemakkelijk en veel minder zwaar. Iedereen eet hier de schoollunch. Heel handig, geen boterhammen smeren elke morgen. Je hebt wel maar 18 minuten de tijd om te eten voor de volgende les begint. Dat is heel kort! Nog zo'n verschil: alle leeftijden kunnen hier samen in de klas zitten. De leerlingen van de vier jaren - Freshmen, Sophomores, Juniors en Seniors genaamd - kunnen in dezelfde lessen zitten. Het doet er niet toe in welk jaar je een vak kiest. Zo zitten er in mijn les Spaans leerlingen van de drie lagere jaren, omdat ik het eerste jaar Spaans volg. Voor de meeste andere vakken zit ik met de Seniors. De leerkrachten geven hier veel huiswerk, maar de toetsen zijn niet zo moeilijk als in Wezembeek-Oppem. Het is dus wat aanpassen geblazen aan de andere, soms typisch Amerikaanse, manier van les geven. Aan de andere regeltjes en gebruiken. Maar dat lukt best. Over het algemeen ga ik hier graag naar school. Ik krijg nieuwe vakken, doe veel aan sport, heb veel vrienden, en maak veel plezier. Wat moet dat meer zijn?

Katlijn Pollaris

De typische 'lockers' voor alle persoonlijke spullen.

Jozef en zijn gekleurde mantel

The Brussels Light Opera Company

18, 19, 20 nov - 20u - CC Oudergem
20 en 21 nov - 15u - CC Oudergem

De Bijbelse sage over 'Jozef en zijn gekleurde mantel' komt tot leven in deze wervelende musical. Jozef is een jonge man met een gave. Hij kan dromen verklaren. Wanneer hij een mooie gekleurde mantel cadeau krijgt, sturen zijn jaloerse broers hem als slaaf naar Egypte. Al gauw belandt Jozef in de gevangenis, waar hij kennismaat met twee bedienden van Farao Rameses. Samen met hen redt hij, dankzij zijn gave, Egypte van de hongersnood en wordt hij rijk en machtig. Hetzelfde kan niet gezegd worden van zijn 11 broers die ondertussen, niets vermoedend van Jozefs rijkdom, gevlucht zijn naar Egypte, op zoek naar voedsel...

The Brussels Light Opera Company, kortweg BLOC, is een internationaal amateuroperagezelschap dat onderdak vond in GC De Kam. Deze grootse musical werd geduldig inge oefend in de lokalen van de Kam en wordt nu gepresenteerd op het grote podium van het Cultureel Centrum in Oudergem.

Vandamme verdamme

Een one-man show 'in piano foerte'

Vzw 'de Fourire'

19 november - 20u30 - De Kam

Arnold Van Damme is een rasacteur met muziek in de vingers. Een doe-het-zelfcabaretier die stilaan de weg naar de podia vindt. Conférences, dubbel- en trippelrollen, intieme momenten, scherpe satires en komische mijmeringen wisselen elkaar af in zijn eerste stomende one-man-show. Van Damme blikt terug en vooruit. Hij raast over het podium, bezeten door zoveel zielige en dus grappige ergernis om dan enkele minuten later stil te staan bij ons 'geraas'. Alle 'onnozelheden' die ons leven zo belangrijk maken, gaan door de molen.

Van Damme speelt niet alleen een nar, hij is het ook. Een ontroerende clown die zich vragen stelt over macht, relaties en het 'leuke leven'. Een bezielende componist en pianist, die lacht met zichzelf én met onze wereld. Een nar, verpakt in mens, die zich gierend afvraagt: "Waar zijn we mee bezig? Wa? ...Verdamme!"

19 november 2004 & 22 januari 2005 - 20u30 - De Kam
Tickets: 10 euro. **Reservatie:** 02 731 43 31.

Een blik achter de poorten van het Vaticaan

Davidfonds

22 november - 20u

Johannes Paulus is oud en ziek. Geruchten over mogelijke opvolgers gonzen voortdurend. Maar wie zijn nu de favorieten voor de volgende pausverkiezing? En wat gebeurt er precies als de paus overlijdt? Wie stelt vast of de paus echt overleden is? Hoe kan een nieuwe paus geldig worden verkozen? Wat is de invloed van de Romeinse curie? Hoe invloedrijk is de secretaris van de paus? Hoe liggen de machtsverhoudingen echt? Allemaal vragen waarop Kurt Martens, wetenschappelijk medewerker aan de faculteit Kerkelijk Recht van de KU Leuven, antwoordt. De lezing 'De paus en zijn entourage' heeft plaats op maandag 22 november om 20u in het Gemeenschapscentrum De Kam.

Het einde van de toekomst

Toneelgroep De Morgenster

2, 3 en 4 december - 20u - De Kam
5 december - 15u - De Kam

'Het einde van de toekomst' is het verhaal van Flor, een bejaarde schipper die in zijn identiteit bedreigd wordt. Een universeel verhaal. Een verhaal dat berust op waargebeurde feiten. Flors wereld stort in wanneer hij verplicht wordt in een rusthuis te gaan wonen. Hij verzet zich tegen alles en iedereen. Het is een gevecht van Don Quichotte tegen de windmolens. Hoe ver kan en zal hij gaan? Is dit het einde van de toekomst? De regie is in handen van Yves Van den Boogaert.

Donderdag 2, vrijdag 3, zaterdag 4 december om 20u. Zondag 5 december om 15u in De Kam

Tickets: 8 euro (kassa), 6,50 euro (vvk).

Reservatie: 02 731 43 31.

“Blues is de muziek van het leven”

Een gesprek met bluesstem Kathleen Vandenhoudt

“Op een bepaald moment kwam ik mezelf tegen. Ik moest eindelijk een richting kiezen. Nu ‘Heart & Wings’ er ligt, heb ik een periode van 14 jaar kunnen afsluiten.” Zangeres-gitariste Kathleen Vandenhoudt, met zwoele bluesstem, klinkt blij en opgelucht. Maar vooral ook kinderlijk enthousiast. Het lijkt alsof haar allereerste soloplaat haar een nieuw elan en een hoop energie bezorgt.

‘Heart & Wings’ is pas uit en kan je bestempelen als een brok ‘emo female songwriting music’. Een stevige, doorleefde stem vol passie en emotie. De songs doen je spontaan denken aan een aantal bekende vrouwelijke songwriters, met het hart op de tong, lak aan conformisme, levend voor gevoel en droom. Al veertien jaar bewandelt Vandenhoudt verschillende wegen. Gestart in garagerockgroepen, waar ze haar passie ontdekte. “Ik had een opleiding gevolgd aan de muziekkademie, maar belandde dan in allerlei groepjes als gitariste. Na een tijd probeerde ik het ook als frontvrouw en dat beviel me.” Vervolgens als zangeres en gitariste bij Arno en Roland en zovele anderen, of op televisie en radio voor talloze programma’s, of bij verschillende theaterproducties. Ze verzorgde onder meer de backing vocals op de Nekka-nachten, deed een duet met Rick De Leeuw en maakte een clubtoer in Costa Rica. “Ik krijg ongelofelijke kansen, waardoor ik zo’n prachtige dingen beleef.” Een bezige bij die haar korf echter niet leek te vinden. “Deze plaat had ik nodig om eindelijk mezelf te ontdekken. Los van alle anderen en alle andere zaken. Vroeger sprong ik als zangeres af en toe in, nu ben ik voluit Kathleen Vandenhoudt. Ik ben blij dat ik mijn ei gelegd heb. Het zijn nummers die uit verschillende periodes dateren en dus een hele tijd overschouwen. Ze moesten dan ook elk apart benaderd worden bij de opnames. Nu ben ik al bezig met de volgende plaat. Eindelijk weet ik waar ik naartoe wil. Ik wil een groep rond mij die de songs doet groeien.”

Ze klinkt begeistert, ook als ze praat. Je voelt hoeveel investeringen haar muziek en songs kosten. “Ik kan er zoveel in kwijt, over alle dingen des levens”, zegt ze zacht. “Dood, leven, liefde, taboes. Soms hoor ik iemand iets zeggen of zie ik ergens iemand zitten en duikt er een song op in mijn

hoofd... (stilte) Weet je, ik geloof al veertien jaar in hetgeen ik doe. Heel die tijd heb ik kunnen overleven. Ik ben zo dankbaar dat ik dit leven van ‘s morgens vroeg tot ‘s avonds laat kan leiden. Ik kruip een podium op en probeer mensen een goede tijd te bezorgen. Wat is er leuker?”

Plezier op het podium

Roots en begeestering, zo kan je de plaat omschrijven. “Ik heb veel met Roland gespeeld, dus zijn de blues ook sterk in mijn muziek binnengedrongen. Hij heeft ervoor gezorgd dat ik verder ben durven gaan dan ik ooit alleen had aangekund. Hij heeft me ook getoond wat het betekent om plezier te hebben op het podium en om te relativeren. Te leren om, met de talenten die je hebt, een zo goed mogelijke tijd te beleven. Het gevoel van blues zit in de plaat verwerkt, maar als zangeres ben ik iemand van het jaar 2004. Er is heel wat rock en pop in te vinden. Mooi betekent voor mij ook dat je met weinig woorden veel kan zeggen. En zo is blues ook. Een geheel van opzweepende muziek. Zoals André Hazes in zijn stijl is blues échte levensmuziek. Je kan op zo’n manier zingen dat je, zelfs al versta je de woorden niet, de inhoud toch snapt. Het is gewoon de zuivere basis van muziek. Voor mij is zingen en muziek spelen een uitlaatklep. Absoluut. Een ontlasting, maar dan toch professioneel. Een evenwicht tussen geven en nemen. Maar ik zal altijd en overal mezelf blijven. Ik ben nooit ergens iéts. En dat wordt wel gewaardeerd, voel ik aan.” Met een theatertour van 21 concerten, onder begeleiding van producer en jazzmuzikant Michel Bisceglia, wil ze haar talenten ontplooiën en met eigen nummers het publiek overtuigen. “Een echt startersgevoel, dat heb ik nu. Mensen zoeken het pure, het gevoel dat ik tracht over te brengen als ik optreed. Ik ben niet meer of

minder dan iemand anders. Liefst wil ik gewoon mijn liedjes delen met een publiek. Nu kan ik verdergaan en beginnen te investeren. Onder meer in een nieuwe gitaar die ik net gekocht heb. Ik ben blij dat ik doorgebeten heb. Je moet af en toe eens huilen en er dan weer tegenaan gaan.”

Gunther Ritsmans

Op 26 november treedt Kathleen Vandenhoudt op in GC De Kam.

KATHLEEN FAVORIETE SONGS OP ‘HEART & WINGS’

- > Sitting On The Hill: “Simpelweg een lied over een berg van waar ik uitkijk over het wijde landschap. Een tijd om na te denken.”
- > I Hear You: “Een ode aan een overleden vriend die ik heel graag zie.”
- > I Miss It All: “Ik ben van Diest en dit lied gaat over de periode dat ik naar Antwerpen verhuisde. Ik ontdekte er het wilde leven.”
- > My Prayer: “Mijn schietgebedje.”
- > Heart & Wings: “Gaat over afscheid nemen, bij iemand weggaan. Als een relatie stuk loopt, dan is er nooit een winnaar. Je laat altijd een stuk van jezelf achter. En dat doet pijn.”

JACQUELINE LAN OLIEVERF NOVEMBER

KAM Kiest voor Kunst

“Na mijn opleiding tot mode tekenen in mijn geboortestreek Valenciennes in Noord-Frankrijk heb ik mij gespecialiseerd in de schilder-technieken met olieverf. Kleuren mengen en ermee experimenteren vormen voor mij een uitdaging. Ik hou ervan regelmatig van onderwerp en thema te veranderen. Ik ben voortdurend op zoek naar nieuwe uitdrukkingen en technieken die de dingen uit het gewone leven weergeven.”

In de cafetaria van GC De Kam
Toegang: gratis

THE VILLAGE WO 17-11

FILM

Op het eerste gezicht lijkt het een volmaakt dorp. Maar de hechte gemeenschap leeft met de vreselijke wetenschap dat in de bossen net buiten het dorp vreemde wezens wonen. De kwade en onheilspellende kracht is zo afschrikwekkend dat niemand het dorp durft te verlaten en het bos in durft te gaan. Maar wanneer de nieuwsgierige en koppige Lucius van plan is de dorpsgrens te overschrijden en het onbekende te trotseren, lijkt het erop dat hij met deze dappere daad de toekomst

van het dorp voor altijd zal veranderen.

Regie: M. Night Shyamalan. Met: Joaquin Phoenix, Adrien Brody, William Hurt, Sigourney Weaver. Originele versie met tweetalige ondertiteling, 1u 48min, USA 2004.

20u - De Kam

tickets: 3 euro (kassa), filmpas: 10 euro voor 5 films (reservatie mogelijk)

KATHLEEN VANDEN- HOUDT & MICHEL BISCEGLIA

HEART & WINGS

VR 26-11

MUZIEK

Er bestaan vrouwen met een stem uit de duizend. Ze zijn zeldzaam. Er bestaan vrouwen met een stem uit de duizend die op de koop toe hun ziel binnenstebuiten kunnen keren in een song. Ze zijn uiterst zeldzaam. Als ze dan nog zelf componeren en een uitstraling hebben waar je stil van

wordt, zijn ze bijna niet meer te vinden. Om precies te zijn, er bestaat er maar een: Kathleen Vandenhoudt. Gerijpt en gelouterd in bluesgroepen, o.a. bij Roland en Arno, stapt ze op de voorgrond met een fantastische, puur persoonlijke plaat onder de arm, de linker, want onder de rechter zit haar gitaar. Producer Michel Bisceglia begeleidt haar aan de piano.

20u - De Kam

tickets: 9 euro (kassa), 8 euro (vvk), 6 euro (abo)

Theater voor anderstaligen Nieuwe tournee 'Zomerdag'

Fast Forward brengt een tweede reeks voorstellingen van 'Zomerdag', een theaterstuk speciaal voor anderstaligen die Nederlands leren. 'Zomerdag' is zeer herkenbaar voor anderstaligen omdat de thema's universeel zijn: liefde, jaloezie, vreugde, verdriet, onzekerheid, twijfel. Twee mannen worden verliefd op dezelfde vrouw. De drie personages verwerken heel wat gevoelens. De dialogen van 'Zomerdag' zijn zo geschreven dat studenten Nederlands van alle niveaus ze kunnen begrijpen. De talrijke anderstalige toeschouwers die 'Zomerdag' in het voorjaar zagen, waren enthousiast. Ze vonden het in één woord "fantastisch" en waren verbaasd dat ze het stuk zo goed konden volgen. Ze vonden het een leuke ervaring om hun Nederlands aan te scherpen.

Speeldata in de rand:

- > 16 november - 20u - GC De Boesdaalhoeve, Sint-Genesius-Rode
Info en reservatie: 02 381 14 51 - info@deboesdaalhoeve.be
- > 2 december - 20u - GC De Lijsterbes, Kraainem
Info en reservatie: 02 721 28 06 - info@delijsterbes.be
- > 6 december - 20u - GC De Zandloper, Wemmel
Info en reservatie: 02 460 73 24 - info@dezandloper.be
- > Tickets kosten 6 euro en kunnen rechtstreeks bij de centra besteld worden.
- > Er zijn ook voorstellingen in Sint-Pieters-Woluwe, Vilvoorde en Schaarbeek. Voor meer info: www.fast-forward.be

'Zomerdag' van Slawomir Mrozek is een co-productie van Fast Forward, vzw 'de Rand' en het Instituut voor Levende Talen.

"Een indiaan verliest wel eens zijn pluimen"

Taalstages zijn een succes

"Er was eens een indiaan die nooit kon lachen. Met een heel rare toverstok toverde hij alles klein. De vos... die verdween in het mos. De paarden in de wei... die waren er ook bij. En ook het everzwijn... werd piepklein." Zo begint het verhaal dat een groepje kinderen deze zomer tijdens een taalstage in Wemmel geschreven heeft. Aan het eind van de week taalstage hebben ze dit verhaal ook nog eens op de planken gebracht voor een sprakeloos publiek van ouders.

"Het komt allemaal van de kinderen", zegt de coördinator van de taalstages Dominique Kransfeld. Het instrumentenatelier van Kamo is ideaal om de verbeeldingswereld van kinderen aan de

praat te brengen. "In hun enthousiasme om te spreken, om te vertellen wat ze zich verbeelden bij het horen van de geluiden die de reuze instrumenten in het atelier voortbrengen, overwinnen de kinderen hun taaldrempel." Dat is meteen ook de grote troef van het 'Atelier van Amadeo'.

Het is de tweede keer dat vzw 'de Rand' dergelijke taalstages organiseert in Sint-Genesius-Rode en Wemmel. Het atelier richt zich tot anderstalige kinderen tussen vijf en zeven jaar. De ateliers worden georganiseerd als voorbereiding op het nieuwe schooljaar, waarbij de kinderen aan het eind van een lange zomervakantie spelenderwijs hun kennis van het Nederlands kunnen oefenen. In Sint-Genesius-Rode was de stage meteen volgeboekt. Ongeveer de helft van de kinderen had vorig jaar ook al deelgenomen. Ze hadden er een onvergetelijke ervaring in het 'Nederlands' aan overgehouden. "Mijn kinderen hebben voor een tweede maal deelgenomen en vonden het opnieuw zeer tof! Volgend jaar terug?" Heel wat ouders waren opgetogen omdat hun kinderen zoveel "pret hadden en zich goed leren voelen in een vreemde taal. Dit is goed voor de emotionele betrokkenheid en de liefde die ze voor deze taal ontwikkelen. De muzikale benadering is gewoon fantastisch goed gevonden." Voor de zomer van 2005 wil vzw 'de Rand' dit aanbod verder uitbreiden.

Info: Bernadette Vriamont, vzw 'de Rand', tel. 02 456 97 84, info@derand.be

Veertig verschillende nationaliteiten in lessen Nederlands

De cursisten van vzw 'de Rand' zijn ondertussen ongeveer twee maanden Nederlands aan het leren. Wekelijks krijgen zij een of twee keer les in de Kam, de Lijsterbes, de Moelie of de Nederlandstalige basisschool van Drogenbos. Het grote aantal inschrijvingen bewijst dat de lessen Nederlands succes hebben. Maar liefst 235 mensen, van beginners tot gevorderden, willen met de taallessen van 'de Rand' Nederlands leren of oefenen. Zij doen dat in groepen van tien tot zesentwintig deelnemers. Iets meer dan de helft van de cursisten zijn Franstalige Belgen, hoewel we cursisten van zo'n veertig verschillende nationaliteiten hebben. Vooral de Duitsers, Fransen, Britten, Italianen en Oostenrijkers zijn goed vertegenwoordigd. Vzw 'de Rand' organiseert de meeste lessen in samenwerking met het CVO Tervuren-Hoeilaart en het GLTT, maar dit jaar hebben we zelf ook twee conversatiegroepen. De deelnemers aan deze groepen spreken al vlot Nederlands, maar willen dat Nederlands graag wat vaker oefenen. Dat kan tijdens de lessen, maar ook tijdens de culturele uitstappen die zij samen met hun docent in de loop van het jaar zullen maken.

België is meer dan frieten Duitstalige website maakt Duits-taligen wegwijs in België

Voor vele mensen in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland is België een onbekend land. Heel wat werknemers bij Duitse ondernemingen in België of mensen die werken bij de NAVO en de Europese instellingen kennen België nauwelijks of niet. Ook hun familieleden zijn niet altijd goed op de hoogte van wat er reilt en zeilt in ons landje. De nieuwe website www.belgieninfo.net wil hen zo goed mogelijk in hun eigen taal informeren over België. De Duitstalige gemeenschap neemt zelf het initiatief om haar land- en taalgenoten wegwijs te maken in het complexe België. Want België is meer dan Manneke Pis, het Atomium of frieten in een puntzak. Een aantal Duitstalige journalisten die in België bleven plakken en een webmaster uit Luxemburg verzorgen dagelijks het informatie-aanbod van www.belgieninfo.net. Een 50-tal auteurs - hoogleraren, leerlingen, schrijvers en vakmensen - hebben het afgelopen proefjaar meegewerkt. Ook de bekende cartoonist Quirit werkt mee en een aantal Belgische instellingen ondersteunen de site. Zo werkt Radio Vlaanderen Internationaal mee, evenals de Duitstalige BRF en de uitgeverij van het Grenz-Echo uit Eupen, Belgische toerismediëten en vanzelfsprekend de instellingen van het Duitstalig stukje België. De sterke kant van [belgieninfo.net](http://www.belgieninfo.net) is de journalistieke professionaliteit. Elke dag is er iets nieuws te lezen of wordt er in de agenda verwezen naar gebeurtenissen, die niet alleen voor Duitstaligen belangrijk zijn. Ten minste twee keer per week wordt de homepage vernieuwd. De redactie doet alle moeite om de lezers te verduidelijken wat er gaande is. Af en toe gaat dat niet zonder een kritische kijk op de gang van zaken in België. www.belgieninfo.net is bedoeld als internationaal forum voor alle Duitstalige fans van België. Het is niet de bedoeling dat de berichtgeving op die van een dagblad lijkt. Het gaat om achtergrondinformatie, verklaringen en waardevolle tips. Er worden een forum en een vloeiendmarkt aangeboden en iedereen kan zich tot de redactie wenden, die alle bijdragen nauwkeurig bestudeert.

'Op 't randje', de vernieuwde jongerenkrant van vzw 'de Rand'

Jawel! Er wordt heel wat georganiseerd voor en door jongeren in de rand rond Brussel. Deze informatie en andere nuttige weetjes kan je tweemaandelijks in 'Op 't randje' lezen, de nieuwsbrief van de stafdienst jeugd van vzw 'de Rand'. Krijg jij deze nieuwsbrief nog niet in je (elektronische) brievenbus? Rep je dan naar één van de vier stafmedewerkers jeugd met onderstaand formulier (liefst ingevuld!), waardoor je ook nog een origineel cadeautje in ontvangst mag nemen. Je vindt de stafmedewerkers in de volgende gemeenschapscentra:

KRAAINEM EN WEZEMBEEK-OPPEM

Monique Vanmierlo
GC De Lijsterbes / GC de Kam
Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem
tel. GC de Lijsterbes 02 721 28 06 (voormiddag)
tel. GC de Kam 02 731 43 31 (namiddag)
monique.vanmierlo@derand.be

WEMMEL

Saar Casteels
GC De Zandloper
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
tel. 02 460 73 24
saar.casteels@derand.be

SINT-GENESIUS-RODE EN DROGENBOS

Cindy Van Dijck
GC De Boesdaalhoeve
Hoevestraat 67, 1640 Sint-Genesius-Rode
tel. 02 381 21 25
cindy.vandijck@derand.be

LINKEBEEK

Kirsten Saenen
GC De Moelie
Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek
tel. 02 380 39 89
kirsten.saenen@derand.be

IK WIL GRAAG 'OP 'T RANDJE' ONTVANGEN! JE MAG MIJ DIT STUREN:

per post* via e-mail *

Naam en voornaam:.....

Adres:

Nr.....

Postbus:Gemeente:.....

Tel.:Geboortedatum:.....

E-mailadres:.....

*Duid aan hoe je 'Op 't randje' het liefst ontvangt.

Pieter Embrechts en de Cinématix

25 november - 20u

"Zoude gij bij een lieke van mij een filmke willen maken?" is wat Pieter Embrechts vroeg aan een vijftiental mensen van verschillende pluimage. Sommigen van hen zijn cineasten en fotografen, anderen computer-selfmade-weirdo's, tv-presentatrices, theatermakers of dokters. Zij hebben allen één ding gemeen: een geweldige passie voor film. Embrechts was nieuwsgierig naar hun fantasie, hun zienswijze, hun poëzie. Hij bezorgde hen een cd'tje met ruwe versies van zijn liedjes en bedenktijd zoveel ze maar wilden. Ieder koos een lied en ging ermee aan de slag, om zijn eigen 'Daens' of 'Manneken Pis' te maken. Pieter en de Cinématix brengen vanavond live de Nederlandstalige liedjes, begeleid door de filmpjes. Of is het andersom?

Tickets: 13 euro (kassa), 11 euro (vvk), 9 euro (abo en - 25)

De Bloedgroep

Brief aan mijn vader

10 december - 20u

"Liefste vader. Gij vroeg mij onlangs waarom ik altijd zeg dat ik bang voor u ben. Zoals gewoonlijk kon ik daar niet op antwoorden, juist omwille van die angst die ik voor u voel..."

In de voorstelling van de Bloedgroep spelen Sam Bogaerts en Steve De Schepper vader en zoon Kafka. De 37-jarige zoon bedelt als een kind naar de genegenheid van de voor hem belangrijkste mens ter wereld. Zijn leven lang heeft hij geprobeerd om zijn vader met literatuur van zijn lijf te schrijven, zonder veel resultaat. De brief probeert hier intens en openhartig verandering in te brengen.

Tickets: 12 euro (kassa), 10 euro (vvk), 8 euro (abo en -25j.)

Info en tickets: De Bosuil, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik, tel. 02 657 31 79, info@debosuil.be, www.debosuil.be

The T-Bones, Chilly Willy, Burning Plague

4de bluesfestival

13 november - 20u

Op het 4de bluesfestival staan drie groepen op het podium met drie verschillende stijlen. The T-Bones is een keigoede en ervaren live-band die 'the best of blues' op haar repertoire heeft staan. Zowel snoeiharde Texas-blues, klassieke Power Trio Blues, jazzy spul als muziek van de aartsvaders. Zowel de blueskenner als de doorsnee muzikfan met interesse voor blues komen aan hun trekken.

Chilly Willy, opgericht in '92, garandeert je een avond vol 'no nonsense' blues. Covers van Sonny Boy Williamson II, Muddy Waters, Howlin' Wolf, gebracht in een uniek jasje, overgoten met Chilly Willy-saus. De band trad al verschillende keren in België op, maar ook het buitenland kent geen geheimen voor de mannen van Chilly Willy. Na Nederland, Duitsland, Frankrijk, lag in 2000 Jamaica aan hun voeten op de eerste Blues Roots & Reggae Party.

Voor de kers op de taart zorgt Burning Plague. Deze groep, die in het Brusselse werd opgericht eind jaren zestig, specialiseerde zich vooral in harde blues en boogie, die werd vereeuwigd op de LP 'Burning Plague' uit 1970. Dankzij mythische nummers als 'A38', 'Life is nonsense' en 'Night Travelin' Man' groeide deze plaat uit tot een verkoopsucces. De groep werkte een groot aantal live-optredens af in België, waaronder Jazz Bilzen. Na een tour in Zaïre met Danny Lademacher's Kleptomania, werd de groep ontbonden. In 1992 begon de groep aan een tweede leven.

Tickets: 14 euro (kassa), 12 euro (vvk), 10 euro (abo)

Hugo Symons

Hugo Anders

22 november - 14u30

"Rust roest, het is te vroeg om bij de pakken te gaan zitten."

Dat moet Hugo Symons gedacht hebben toen hij na meer dan 35 jaar TV besliste om opnieuw op de theaterplanken te gaan staan. "De tijd is rijp om wat steeds een hobby was uit te bouwen tot een opgewekt, ontspannend programma. Humorig, teder en dolmuzikaal. Met liedjes, conférences en type-tjes." In 'Hugo Anders' wordt hij begeleid door een accordeonist en een prachtig decor.

Hugo Symons is altijd met muziek en theater bezig geweest. Parallel met zijn loopbaan als sportjournalist bij de VRT, speelde hij ruim 35 jaar toneel in Leuven en was hij vast panellid in het populaire programma 'Hygiëne Thuis en Daarbuiten' (HT&D) van de commerciële omroep VT.M.

Tickets: 10 euro (kassa), 9 euro (vvk), 8 euro (abo)

Info en tickets: De Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02 721 28 06, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be

WANNEER WIE WAT WAAR INFO

NOVEMBER

6	17u30	Chiro Berkenbloesem	Groepsfeest 'België'	GC De Kam	02 767 22 28
7	14u	KVLV	Gezellig samenzijn	GC De Kam	02 731 11 97
10	20u	KAV	Voordracht 'Ook mijn ogen worden een dagje ouder'	Rusthuis OLV	02 731 48 78
12	15u	KBG	Bezoek Stella Artois	Leuven	02 784 32 96
12	19u30	KWB	Kookles	GC De Kam	02 731 05 73
16	19u30	KAV	Bloemschikken	GC De Kam	02 731 48 79
17	20u	KAV	Wijnproefavond	Wereldwinkel Tervuren	02 731 10 61
18	13u	KAV	Crea-atelier	Parochiecentrum	02 731 48 78
19	20u30	vzw Fourire	Opvoering 'Van Damme, verdamme'	GC De Kam	02 731 43 31
20	21u	JH Merlijn	Optreden: The Magical Flying Thunderbirds	JH Merlijn	02 731 43 31
21	15u	Parochieraad	Cabaret 'De Speegelmanne'	GC De Kam	02 731 33 16
21	12u	Sportvrienden	Cyclocross	Vurenveld-Astridlaan	016 53 96 56
22	20u	Davidfonds	Voordracht 'De paus en zijn entourage'	GC De Kam	02 731 57 37
25	14u30	KBG	Gezellig samenzijn	Parochiecentrum	02 784 32 96
27	18u	Les Amis de Bourgogne	'Welke wijn bij welk gerecht?'	GC De Kam	02 767 44 93
30	18u	KUBI	Kookles	GC De Kam	02 766 16 10

DECEMBER

2	20u	De Morgenster	Opvoering 'Het einde van de toekomst'	GC De Kam	02 731 43 31
3	20u	De Morgenster	Opvoering 'Het einde van de toekomst'	GC De Kam	02 731 43 31
3	20u	KWB	Café-parlé	GC De Kam	02 731 05 73
4	20u	De Morgenster	Opvoering 'Het einde van de toekomst'	GC De Kam	02 731 43 31
5	15u	De Morgenster	Opvoering 'Het einde van de Toekomst'	GC De Kam	02 731 43 31

> Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor december 2004 willen bekend maken, kunnen voor 10 november een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van De Kam.

> Vanaf november zal Monique Vanmierlo, stafmedewerkster Jeugd & Sport, enkel nog op dinsdag- en donderdagnamiddag in De Kam zijn. De rest van de week is zij bereikbaar in De Lijsterbes, tel. 02 720 71 36, monique.vanmierlo@derand.be

WEKELIJKSE ACTIVITEITEN

Maandag van 20u – Fit & Gezond Dames – turnen – GC De Kam – 02 731 83 30
 Woensdag van 14 tot 16u en zaterdag van 10 tot 12u – Stripbib Maddox in Jeugdhuis Merlijn
 Woensdag en vrijdag vanaf 20u: Jeugdhuis Merlijn – 0475 73 28 44
 Donderdag 20u30 – zanggroep Non Troppo – repetitie – GC De Kam - 02 305 06 07
 Donderdag van 20u – Fit & Gezond Heren – turnen – Duitse school – 02 767 01 01
 Laatste week van de maand – Gezinsbond – bloemschikken – GC De Kam – 02 731 92 00
 Vrijdag 19u30 – Bijbelstudie – GC De Kam – 02 687 87 39
 Woensdag 20u30 – Aerobic – Step – Sporthal W-0 – 02 731 87 81
 Maandag 21u – Aerobic – Total Body Condition – Sporthal W-0 – 02 731 75 71

THE VILLAGE

FILM

17-11 > 20u

De Kam

KATHLEEN VANDENHOUDT &**MICHEL BISCEGLIA****HEART & WINGS**

26-11 > 20u

De Kam

UITGEKAMD

is een uitgave van het
Gemeenschapscentrum

De kam en
vzw 'de Rand'.

Uitgekamd komt tot stand
met de steun van het Ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap en
de provincie Vlaams-Brabant

REDACTIE

Louis Declerck
Ghislaine Duerinckx
Jan Pollaris
Marc Snoeck
Michel Spreutels
Frank Vandendael
Krist Vandervorst
Jan Walraet

EINDREDACTIE

Geert Selleslach
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
02 456 97 98
geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC De Kam
Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 43 31
info@dekam.be
www.dekam.be

Verantwoordelijke uitgever
Marc Snoeck, Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem

VOOR INFO, TICKETS**EN RESERVATIES**

kan je terecht op het secretariaat
maandag tot en met vrijdag:
9u-12u en 13u-17u zaterdag: 9u-12u
(tijdens de schoolvakanties
op zaterdag gesloten)
tel. 02 731 43 31
e-mail: info@dekam.be
website: www.dekam.be
rek.nr. 091-0113608-50
gelieve bij een overschrijving
steeds je naam en de voorstelling
te vermelden

[A]pplaus.be
cultuur- en gemeenschapscentra in Vlaams-Brabant

WWW.APPLAUS.BE

WWW.DEKAM.BE